

1. WSPÓLOBECNOŚĆ

- Obecność czyli

1. znajdowanie się gdzieś, przebywanie czasowe
2. funkcjonowanie gdzieś, zaznaczanie swojego istnienia w jakiejś sferze lub dziedzinie

- **Współobecność** zachodzi w precyzyjnie określonych okolicznościach: człowiek musi mieć poczucie, że znajduje się wystarczająco blisko, by pozostali mogli obserwować jego działania (także obserwuje innych), a zarazem na tyle blisko, by obserwatorzy dostrzegli, że jest świadom ich obserwacji.

Przestrzenna współobecność dokonuje się

"twarzą w twarz,,.

Współobecność dotycząca: *ambient intimacy* - utrzymywanie kontaktu z osobami w regularny i bliski sposób jaki normalnie nie jest możliwy ze względu na ograniczenia czasu i przestrzeni (Lisa Reichelt).

W kontaktach bezpośrednich każdy nadawca staje się odbiorcą, a każdy odbiorca nadawcą.

Ważną funkcję pełni wzrok.

Każdy człowiek widzi, że jest odbierany w pewien sposób i do pewnego stopnia dostosowuje swoje zachowanie do swoich wyobrażeń o publiczności.

2. Teleobecność

3. Sytuacja społeczna

- to takie okoliczności, w których obok podmiotu (jednostki) bezpośredniego, występują inni ludzie. Ci inni obserwują nasze zachowanie (sposób mówienia, wykonywania poszczególnych czynności, postawę ciała) i na tej podstawie w ich świadomości powstaje obraz osoby, jednostki.

(Stanisław Mika)

4. Podstawowe jednostki społeczne:

Spotkanie (zaangażowanie twarzy)

➤ Składa się z kręgu konwersacyjnego, gdzie występują pojedyncze centrum uwagi wizualnej i kognitywnej, obowiązujące dla uczestników.

Okazja towarzyska

➤ Szersza jednostka społeczno-psychologiczna, stanowiąca punkt odniesienia, w ramach którego odbywa się zaangażowanie.

Zgromadzenie społeczne

➤ Zestaw osób obecnych dla siebie nawzajem przez pewien ciągły czas.

5. Rodzaje sytuacji społecznych:

1. Bezpośrednie:

- *pojedyncze osoby;*
- *grupy lub członkowie grupy, w tym przypadku szczególnie wyraziste są role społeczne oraz reguły narzucane przez daną grupę, stosowanie się do tych norm gwarantuje aprobatę grupy, jej wsparcie oraz inne nagrody społeczne;*
- *większe zbiorowości ludzi, w których poszczególne jednostki są w mniejszym stopniu ze sobą związane i podporządkowane określonym regułom;*
- *reprezentantów określonych grup społecznych, np. instytucji.*

2. Pośrednie:

- inne osoby mogą być obecne poprzez konkretne wytwory swojej pracy;
- obecność innych ludzi określona jest poprzez niematerialne wytwory kulturowe, takie jak język, idee, reguły, itd.

6. Zaangażowanie

- Główne
 - Pochłanianie większości uwagi i zainteresowania jednostki, ma największy wpływ na jej zachowanie w danej chwili.
- Poboczne
 - Działanie które jednostka może kontynuować bezrefleksyjnie, co nie przeszkadza oddawać się zajęciu głównemu.
- Dominujące
 - Wymogi nakładane przez daną okazję towarzyską, które jednostka musi odczytywać.
- Podrzędne
 - Można okazywać tylko w takim stopniu i momencie, gdy zaangażowanie dominujące nie wymaga naszej pilnej uwagi.

7. Znajomość

- Osoby potrafią się nawzajem zidentyfikować dzięki wiedzy, która wyróżnia je spośród wszystkich;
- I gdy obie przyznają, że zachodzi pomiędzy nimi stan wzajemnego poinformowania.

➤ Wiąż wspólne (jest nieodwracalna)

8. Rozpoznanie

▪ Kognitywne - rozpoznanie lub identyfikacja drugiej osoby, łącząc jej obraz z zestawem informacji na jej temat.

▪ „rozpoznanie towarzyskie” - akceptacja inicjacji zaangażowania

9. Konwencje sytuacyjne

- Zestaw reguł, którymi kieruje się jednostka w obecności innych.

- Alokacje zaangażowania jednostki, wyraża się za pomocą stosownych zachowań w zakresie:
 - Okazjonalnych zaangażowań głównych
 - Oddaleń
 - Zaangażowań utajonych
 - Autozaangażowań
 - Zaangażowań wzajemnych
 - Marginesów braku zaangażowania
 - Uprzejmą nieuwagę.